

^१विप्रद्विद्, मित्रद्विद्, ^Aमधुद्विद्, प्रद्विद्, ^२द्विद्, ब्रह्मद्विद्-द्विषौ-द्विषः ;
 द्विष्टम्-द्विष्टः-ष्टवान्, द्वेषितः, दिद्विक्षितः, देद्विषितः-तवान् ;
 द्विषः, ^३द्वेषी, मित्रद्वेषी, ब्रह्मद्वेषी, ^४द्वेषणः, ^५द्विषन्^B, दिद्विक्षुः, देद्विषः ;
 द्वेष्टव्यम्, द्वेषयितव्यम्, दिद्विक्षितव्यम्, देद्विषितव्यम् ;
 द्वेषणीयम्, द्वेषणीयम्, दिद्विक्षणीयम्, देद्विषणीयम् ;
 द्वेष्ट्यम्, द्वेष्ट्यम्, दिद्विक्ष्यम्, देद्विक्ष्यम् ;
 ईषद्द्वेषः-दुर्वेषः-सुद्वेषः ;
 द्विष्यमाणः, द्वेष्यमाणः, दिद्विक्ष्यमाणः, देद्विष्यमाणः ; (888)
 द्वेषः, द्वेषः, दिद्विक्षः, देद्विषः ;
 द्वेष्टुम्, द्वेषयितुम्, दिद्विक्षितुम्, देद्विषितुम् ;
 द्विष्टिः, द्वेषणा, दिद्विक्षा, देद्विषा ;
 द्वेषणम्, द्वेषणम्, दिद्विक्षणम्, देद्विषणम् ;
 द्विष्ट्वा, द्वेषयित्वा, दिद्विक्षित्वा, देद्विषित्वा ;
 प्रद्विष्य, प्रद्वेष्ट्य, प्रदिद्विक्ष्य, प्रदेद्विष्य ;
 द्वेषम् २, } द्वेषम् २, } दिद्विक्षम् २, } देद्विषम् २ ; }
 द्विष्ट्वा २, } द्वेषयित्वा २, } दिद्विक्षित्वा २, } देद्विषित्वा २. }

(890) “ द्व. संवरणे ” (I-भ्वादिः-934. सक. अनि. पर.)

‘ वृ वरणे ’ इत्येके ।

1. ‘ सत्पूद्विष—’ (3-2-61) इति सोपपदात् सोपसर्गाच्च धातोरस्य क्तिप्रत्यये, षकारस्य जश्त्वेन ङकारे चत्वे च रूपम् ।
2. ‘ अन्येभ्योऽपि ह्र्यते ’ (3-2-178) इति कर्तरि क्तिप् तच्छीलतद्धर्मतत्साधुकारिष्वर्थेषु भवति ।
3. तच्छीलादिषु कर्तृषु ‘ सम्पृचानुरुधाङ्यमाङ्यसपरिसंसंज्ञपरिदेविसंज्ञपरिक्षिप-परिरटपरिवदपरिदहमुहदुषद्विष—’ (3-2-142) इत्यादिना चिनुण् ।
4. नन्धादित्वात् (3-1-134) कर्तरि ल्युः ।
5. ‘ द्विषोऽमित्रे ’ (3-2-131) इति अमित्रे वाच्ये शतैव भवति ।
- A. ‘ प्रसाधितस्यास्य मधुद्विषोऽभूदन्यैव लक्ष्मीरिति युक्तमेतत् । ’ शि. व. 3.12.
- B. ‘ अदन् मधुमो द्विषते विसृज्य श्वक्कजं विश्वमुदं दुहानः । ’ धा. का. 2.44.